

מסכת ברכות

פרק ח

- א.** אלוי דברים שמיין בית שמאי ובית הלל בסעודה. בית שמאי אומרים, מברך על היום ואחר כן מברך על פיו. ובית הלל אומרים, מברך על פיו ואחר כן מברך על היום:
- ב.** בית שמאי אומרים, נוטlein לידים, ואחר כן מזיגין את הכוס. ובית הלל אומרים, מזיגין את הכוס ואחר כן נוטlein לידים:
- ג.** בית שמאי אומרים, מקנח ידיו במנפה ומניחה על השלחן. ובית הלל אומרים, על הכסה:
- ד.** בית שמאי אומרים, מכבדין את הבית ואחר כן נוטlein לידים. ובית הלל אומרים, נוטlein לידים ואחר כן מכבדין את הבית:
- ה.** בית שמאי אומרים, גיר ומזון ובשרם ובהבדלה. ובית הלל אומרים, גיר ובשרם ומזון והבדלה. בית שמאי אומרים, שברא מאור האש. ובית הלל אומרים, בורא מאורי האש:

ו. אין מברכין לא על הניר ולא על הבשימים נשל עובדי כוכבים,
ולא על הניר ולא על הבשימים נשל מתים, ולא על הניר ולא על
הבשימים שלפני עבודה זרה. אין מברכין על הניר עד שייאתו
לאורו:

ז. מי שאכל ושבח ולא ברכ, בית שמא אומרים, יחוור למקומו
և ברכ. ובית היל אומרים, יברך במקום שנוצר. עד איימי הוא
مبرך. עד כדי שישתכל המזון שבמיעו:

ח. בא להם יין לאחר המזון ואין שם אלא אותו הפוס, בית שמא
אומרים, מברך על היין ואחר כה מברך על המזון. ובית היל
אומרים, מברך על המזון ואחר כה מברך על היין. עונינו אמרו אחר
ישראל המברך, ואין עונינו אמרו אחר הפטות המברך, עד שישמע
כל הברכה: